

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

P9_TA(2020)0379

Zapotrzebowanie na osobny skład Rady do spraw równości płci

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie potrzeby stworzenia osobnego składu Rady do spraw równości płci (2020/2896(RSP))

(2021/C 445/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 8, 10, 19, art. 153 ust. 1 lit. i), art. 157 i 236 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 21 i 23 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 2 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady,
- uwzględniając wniosek Komisji z 2 lipca 2008 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (dyrektywa w sprawie przeciwdziałania dyskryminacji) (COM(2008)0426),
- uwzględniając dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy ⁽¹⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z 14 marca 2012 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków (dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach) (COM(2012)0614),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska), która weszła w życie 1 sierpnia 2014 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji z 4 marca 2016 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (COM(2016)0109),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2020 r. w sprawie równouprawnienia płci w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie protestów antyrasistowskich po śmierci George'a Floyd'a ⁽⁵⁾,
- uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci z 2020 r. opracowany przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE), opublikowany 28 października 2020 r.,
- uwzględniając sprawozdanie EIGE z 19 listopada 2020 r. w sprawie nierówności uwarunkowanych płcią w zakresie opieki i wynagrodzenia w UE,
- uwzględniając konkluzje Rady z 10 grudnia 2019 r. zatytułowane „Gospodarki w UE uwzględniające równouprawnienie płci: dalsze działania”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0080.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0025.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0286.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0173.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z 2 grudnia 2020 r. w sprawie likwidowania zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć,
 - uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasady 2, 3, 9 i 15,
 - uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ uzgodnione w 2015 r., w szczególności cele 5 i 8,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 5 marca 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2020–2025” (COM(2020)0152),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 25 listopada 2020 r. zatytułowany „Trzeci unijny plan działania w sprawie równości płci (GAP III) – Ambitny program na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych UE” (JOIN(2020)0017),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 12 listopada 2020 r. zatytułowany „Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025” (COM(2020)0698),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 18 września 2020 r. zatytułowany „Unia równości: Unijny plan działania przeciwko rasizmowi na lata 2020–2025” (COM(2020)0565),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 7 października 2020 r. zatytułowany „Unia równości: unijne ramy strategiczne na rzecz równouprawnienia, włączenia społecznego i udziału Romów” (COM(2020)0620),
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że równość płci należy do podstawowych wartości i głównych celów UE; mając na uwadze, że prawo do równego traktowania i niedyskryminacji stanowi prawo podstawowe zapisane w Traktatach oraz w Karcie praw podstawowych oraz że należy zapewnić jego pełne poszanowanie;
- B. mając na uwadze, że art. 8 TFUE wprowadza zasadę uwzględniania aspektu płci i że zgodnie z tą zasadą we wszystkich swoich działaniach Unia powinna zmierzać do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet;
- C. mając na uwadze, że dyskryminacja ze względu na płeć i tożsamość płciową często zazębia się z dyskryminacją na innym podłożu, takim jak rasa, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religia lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, status majątkowy, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientacja seksualna, co prowadzi do podwójnej bądź wielokrotnej dyskryminacji; mając na uwadze, że horyzontalna perspektywa interseksjonalna oraz uwzględnianie aspektu płci w unijnych strategiach politycznych mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia równouprawnienia płci i równouprawnienia w sensie ogólnym;
- D. mając na uwadze, że w każdej polityce równości płci niezwykle istotna jest horyzontalna perspektywa interseksjonalna, pozwalająca identyfikować i uwzględniać te różnorodne groźby dyskryminacji; mając na uwadze, że w polityce unijnej nie stosowano dotychczas podejścia interseksjonalnego, a skupiano się głównie na indywidualnym wymiarze dyskryminacji, nie zajmując się jej wymiarem instytucjonalnym, strukturalnym ani historycznym; mając na uwadze, że analiza interseksjonalna nie tylko umożliwia zrozumienie barier strukturalnych, lecz dostarcza także dowodów, w oparciu o które można ustanowić wskaźniki referencyjne i podążać w kierunku strategicznej i skutecznej polityki zwalczania dyskryminacji systemowej, wykluczenia i różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn;
- E. mając na uwadze, że według wskaźnika równouprawnienia płci z 2020 r. opracowanego przez EIGE żadne państwo UE nie osiągnęło dotąd pełnej równości kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że postęp UE w zakresie równości płci jest nadal powolny, a wskaźnik równouprawnienia poprawia się średnio o jeden punkt co dwa lata; mając na uwadze, że w takim tempie UE będzie potrzebowała ponad 60 lat, by osiągnąć równouprawnienie płci;
- F. mając na uwadze, że wszelkie formy przemocy ze względu na płeć stanowią przejaw dyskryminacji i naruszania praw człowieka wynikający z różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, które przemoc ta utrwała i wzmacnia; mając na uwadze, że przemoc ze względu na płeć stanowi jedną z największych przeszkód w osiągnięciu równouprawnienia płci; mając na uwadze, że badanie przeprowadzone w 2014 r. przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) wykazało, że co trzecia kobieta doświadczyła przemocy fizycznej lub seksualnej po ukończeniu 15 roku życia,

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

55 % kobiet spotkało się z jedną lub kilkoma formami molestowania seksualnego oraz średnio co dwa i pół dnia jedna kobieta umiera na skutek przemocy domowej; mając na uwadze, że życie wolne od przemocy jest nieodzownym warunkiem równości; mając na uwadze, że każdego roku około 3 500 przypadków kobietobójstwa w UE związanych jest z przemocą domową⁽⁶⁾; mając na uwadze, że dane o porównywalnym charakterze gromadzone z podziałem na płeć i uwzględnieniem aspektu płci mają istotne znaczenie dla zobrazowania pełnego spektrum przemocy ze względu na płeć, uwidocznienia nierówności i stworzenia ukierunkowanych strategii politycznych; mając na uwadze, że w wielu obszarach polityki UE i państw członkowskich nadal brakuje danych z podziałem na płeć i uwzględniających aspekt płci;

- G. mając na uwadze, że zgodnie z najnowszymi danymi Komisji różnicowanie godzinowej stawki wynagrodzenia ze względu na płeć w UE wynosi 16 %, chociaż różni się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że różnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć wzrasta do 40 %, jeżeli uwzględnić wskaźniki zatrudnienia i ogólny udział w rynku pracy; mając na uwadze, że sytuacja jest jeszcze gorsza, gdy kobiety przechodzą na emeryturę, ponieważ wartość ich emerytur jest o ok. 37 % niższa niż emerytury mężczyzn, co jest m.in. skutkiem różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć; mając na uwadze, że w 2018 r. wskaźnik zatrudnienia w UE, mimo jego znaczących różnic w poszczególnych państwach członkowskich, nadal był wyższy w odniesieniu do mężczyzn (79 %) niż do kobiet (67,4 %); mając na uwadze, że w 2018 r. w UE w niepełnym wymiarze czasu pracowało 31,3 % zatrudnionych kobiet w wieku 20–64 lat, a wśród mężczyzn odsetek ten wyniósł 8,7 %; mając na uwadze, że kobiety stanowią przeważającą większość, jeśli chodzi o gospodarkę nieformalną, wymuszoną pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy, niepewne formy zatrudnienia i nisko opłacane stanowiska;
- H. mając na uwadze, że nieodpłatna praca opiekuńcza i praca w gospodarstwie domowym jest wykonywana głównie przez kobiety, co wpływa na ich zatrudnienie i przebieg kariery zawodowej oraz przyczynia się do różnicowania zatrudnienia, wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć; mając na uwadze, że według szacunków 80 % usług w sektorze opieki świadczonych jest przez nieformalnych opiekunów, wśród których większość stanowią kobiety (75 %), w tym migrantki;
- I. mając na uwadze, że w związku z powyższym kobiety wciąż są niedostatecznie reprezentowane i cierpią z powodu różnych form dyskryminacji na rynku pracy, oraz mając na uwadze, że aby zlikwidować te nierówności, kobiety powinny mieć takie same szanse w zatrudnieniu co mężczyźni;
- J. mając na uwadze, że zgodnie z komunikatem Komisji z 14 stycznia 2020 r. w sprawie silnej Europy socjalnej na rzecz sprawiedliwej transformacji (COM(2020)0014) lepsze usługi w zakresie opieki nad dziećmi i opieki długoterminowej są jednym ze sposobów na zapewnienie, by obowiązki opiekuńcze były sprawiedliwie dzielone między kobiety i mężczyzn, tak by ułatwić kobietom udział w rynku pracy na równi z mężczyznami;
- K. mając na uwadze, że w wielu dziedzinach nadal istnieją różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz bariery strukturalne, które ograniczają kobiety i mężczyzn do ich tradycyjnych ról i zmniejszają szanse kobiet na pełne korzystanie z ich podstawowego prawa do równego traktowania w zakresie zatrudnienia, pracy i wynagrodzenia;
- L. mając na uwadze, że kobiety są niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach decyzyjnych, w tym w sektorze gospodarki, a osiągnięcie parytetu płci w wybieranych organach jest wciąż bardzo odległe; mając na uwadze, że według EIGE kobiety stanowią mniej niż jedną trzecią wszystkich parlamentarzystów w UE; mając na uwadze, że w większości organów decyzyjnych brakuje wiedzy na temat równouprawnienia płci;
- M. mając na uwadze, że stereotypowe postrzeganie roli płci przyczynia się do nierównego traktowania kobiet i mężczyzn i utrwała przemoc ze względu na płeć; mając na uwadze, że w interesie całego społeczeństwa jest przeciwdziałanie nierówności płci, a także mając na uwadze, że udział mężczyzn w staraniach mających na celu przeciwdziałanie nierówności płci i przemocy ze względu na płeć ma kluczowe znaczenie;
- N. mając na uwadze, że dostęp do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego ma istotne znaczenie dla osiągnięcia równości płci; mając na uwadze, że odmowa praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego stanowi formę przemocy ze względu na płeć; mając na uwadze, że Parlament odniósł się do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w niedawno przyjętym Programie UE dla zdrowia w celu zapewnienia terminowego dostępu do dóbr niezbędnych do bezpiecznego świadczenia usług w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego;

⁽⁶⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/630296/EPRS_BRI\(2018\)630296_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/630296/EPRS_BRI(2018)630296_EN.pdf)

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- O. mając na uwadze, że w UE osiągnięto pozytywne zmiany, ale wiele jeszcze pozostaje do zrobienia, ponieważ zauważalny jest poważny sprzeciw wobec równouprawnienia płci i praw kobiet, również w zakresie praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; mając na uwadze, że należy przeciwdziałać regresji i chronić równość płci i prawa kobiet na najwyższym szczeblu politycznym;
- P. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 ma nieproporcjonalny wpływ na kobiety i dziewczęta ze względu na istniejące nierówności, które powodują, oprócz innych problemów, lawinowy wzrost przemocy ze względu na płeć i większą częstotliwość wyłączenia z rynku pracy; mając na uwadze, że niezbędne jest włączenie perspektywy płci na wszystkich etapach reagowania na kryzys wywołany przez COVID-19;
- Q. mając na uwadze, że ponieważ kobiety zajmują najbardziej niepewne stanowiska pracy w naszym społeczeństwie, to one najdotkliwiej odczuły skutki pandemii COVID-19, takie jak częściowe bezrobocie, ryzyko utraty pracy i przymus pracy zdalnej ze względu na brak opieki nad dzieckiem; mając na uwadze, że jedna piąta kobiet w UE była już wcześniej zagrożona ubóstwem lub wykluczeniem społecznym⁽⁷⁾; mając na uwadze, że kobiety stanowią również 85 % rodziców samotnie wychowujących dziecko, którzy są jeszcze bardziej narażeni na niepewność zatrudnienia i wzrost ubóstwa; mając na uwadze, że według szacunków w ciągu najbliższych miesięcy 500 mln osób⁽⁸⁾ na całym świecie popadnie w ubóstwo, a większość z nich to kobiety; mając na uwadze, że ubóstwo i wykluczenie społeczne mają przyczyny strukturalne, które należy wyeliminować i odwrócić, w szczególności dzięki strategiom politycznym w sprawie zatrudnienia, mieszkalnictwa, mobilności i dostępu do usług publicznych;
- R. mając na uwadze, że kryzys spowodowany przez COVID-19 podkreślił znaczenie integracji UE oraz wzmocnienia współpracy i dialogu pomiędzy państwami członkowskimi, wymiany rozwiązań i prowadzenia działań na poziomie unijnym, a także skoordynowanych reakcji, również w zakresie równego traktowania kobiet i mężczyzn;
- S. mając na uwadze, że po raz pierwszy w historii uwzględnienie aspektu płci stanie się priorytetem horyzontalnym w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027 na skutek porozumienia Parlamentu i Rady oraz że powinna towarzyszyć mu ocena skutków wszelkich wniosków ustawodawczych i projektów strategii politycznych, a także monitorowanie oraz ewaluacja programów z uwzględnieniem aspektu płci, w tym monitorowanie funduszy przeznaczonych na wspieranie równości płci mając na uwadze, że wdrożenie sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci powinno być również monitorowane na najwyższym szczeblu politycznym w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz głównych unijnych programów finansowania; mając na uwadze, że równość płci i przestrzeganie praw kobiet i dziewcząt stanowią warunek wstępny odbudowy gospodarczej i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu;
- T. mając na uwadze, że po ośmiu latach od zatwierdzenia konwencja stambulska nie została jeszcze ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie ani przez UE; mając na uwadze, że konwencja stambulska jest najważniejszym z istniejących międzynarodowych narzędzi służących do zapobiegania przemocy ze względu na płeć i zwalczania jej;
- U. mając na uwadze, że w wielu rezolucjach, na przykład w tej z 28 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia UE do konwencji stambulskiej i innych środków przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć, Parlament wezwał Radę do uruchomienia klauzuli pomostowej zapisanej w art. 83 ust. 1 TFUE w celu włączenia przemocy ze względu na płeć do wykazu europrzestępstw; mając na uwadze, że Parlament wzywał przy wielu okazjach do przyjęcia dyrektywy mającej na celu przeciwdziałanie przemocy ze względu na płeć i zwalczanie jej;
- V. mając na uwadze, że po siedmiu latach od złożenia przez Komisję wniosku i przyjęcia stanowiska w pierwszym czytaniu przez Parlament nadal nie osiągnięto porozumienia w sprawie dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków (dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach), a wniosek jest nadal przetrzymywany w Radzie;
- W. mając na uwadze, że po dwunastu latach od przedstawienia przez Komisję wniosku nie osiągnięto jeszcze porozumienia dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, a wniosek jest nadal zablokowany w Radzie;

(7) Eurostat, 2018 r.

(8) Według organizacji pozarządowych (Oxfam) i ONZ.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- X. mając na uwadze, że w konkluzjach z 10 grudnia 2019 r. zatytułowanych „Gospodarki w UE uwzględniające równouprawnienie płci: dalsze działania” Rada podkreślała, że „choć nadal stare wyzwania nie zostały dotąd rozwiązane, pojawiają się nowe. Cele związane z równouprawnieniem płci nie zostały w pełni osiągnięte” i wezwała Komisję i państwa członkowskie, aby „[w]zmacniały równouprawnienie płci [...] poprzez aktywne propagowanie dialogu politycznego na wysokim szczeblu w kwestiach równouprawnienia płci na szczeblu UE oraz na najwyższym szczeblu politycznym”;
- Y. mając na uwadze, że dialog polityczny na wysokim szczeblu oraz dialog na szczeblu unijnym okazał się skuteczny w zmniejszaniu rozbieżności pomiędzy państwami członkowskimi i propagowaniu integracji europejskiej w większości obszarów polityki; mając na uwadze, że dialog strukturalny na najwyższym szczeblu politycznym ma kluczowe znaczenie dla ochrony i propagowania praw kobiet i równouprawnienia płci przez przyjmowanie przepisów unijnych uwzględniających aspekt płci;
- Z. mając na uwadze, że rola Rady jako współstawodawcy unijnego ma kluczowe znaczenie; mając na uwadze, że składy Rady muszą być tak dobrane, aby odpowiadały na bieżące wyzwania i priorytety polityczne; mając na uwadze, że brak osobnego składu Rady do spraw równości płci zwiększa ryzyko przyjęcia przepisów z pominięciem aspektu płci;
- AA. mając na uwadze, że obecna Komisja wykazała się mocnym zobowiązaniem poprawy równouprawnienia płci zarówno w wytycznych politycznych jej przewodniczącej, jak i w późniejszych działaniach;
- AB. mając na uwadze, że kwestie równouprawnienia płci są obecnie podnoszone przez Radę ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów, co nie odzwierciedla odpowiednio wszystkich aspektów, które należy uwzględnić;
- AC. mając na uwadze, że Parlament wezwał już do powołania nowego składu Rady do spraw równości płci, złożonego z ministrów i sekretarzy stanu;
- AD. mając na uwadze, że wiele prezydencji Rady Unii Europejskiej podjęło pozytywne działania w celu organizacji nieformalnych posiedzeń ministrów i sekretarzy stanu odpowiadających za równouprawnienie płci i wprowadzenia kwestii związanych z równouprawnieniem płci do programów; mając na uwadze, że praktykę tę należy zinstytucjonalizować w formie stałego, osobnego forum;
- AE. mając na uwadze, że wspólne działania są kluczowe dla zapewnienia pozytywnej konwergencji i harmonizacji praw kobiet w Europie za pośrednictwem silnego paktu pomiędzy państwami członkowskimi, obejmującego wymianę i wdrażanie najbardziej ambitnych przepisów unijnych oraz wdrażanie najlepszych praktyk obowiązujących obecnie w UE;
- AF. mając na uwadze, że choć powołano komisarza odpowiedzialnego wyłącznie za sprawy równości, a w Parlamencie działa komisja zajmująca się prawami kobiet i równouprawnieniem, w Radzie nie istnieje skład do spraw równości płci, przez co ministrowie i sekretarze stanu odpowiadający za równouprawnienie płci nie dysponują formalnym forum przeznaczonym specjalnie do omawiania tej kwestii;
- AG. mając na uwadze, że Rada Europejska, stanowiąc kwalifikowaną większość głosów, ma prawo do określania (lub zmieniania) wykazu składów, w których obraduje Rada, z wyjątkiem Rady do Spraw Ogólnych i Rady do Spraw Zagranicznych;
1. wyraża ubolewanie, że ministrowie i sekretarze stanu odpowiadający za równouprawnienie płci nie dysponują osobnym forum instytucjonalnym, umożliwiającym przedstawicielom państw członkowskich regularne posiedzenia, debaty, stanowienie praw, podejmowanie decyzji politycznych i wymianę najlepszych praktyk; podkreśla, że wspólny udział ministrów i sekretarzy stanu odpowiadających za równouprawnienie płci przyczyni się do stworzenia lepiej ukierunkowanego i bardziej skutecznego forum na rzecz współpracy, zapewniając lepsze włączenie równości płci do strategii unijnych i procesów politycznych, a także spójne podejście i koordynację wszystkich powiązanych strategii politycznych;
 2. podkreśla znaczenie udziału ministrów i sekretarzy stanu odpowiadających za równouprawnienie płci w jednym, osobnym i formalnym forum w celu opracowania wspólnych i konkretnych środków oraz przepisów, które będą stanowić odpowiedź na wyzwania w dziedzinie praw kobiet i równouprawnienia płci oraz zagwarantowania, by kwestie związane z równością płci były poruszane na najwyższych szczeblach politycznych, biorąc pod uwagę różne formy dyskryminacji, które dotyczą kobiety padające ofiarą uprzedzeń rasowych, kobiety należące do mniejszości etnicznych, religijnych i językowych, kobiety starsze, kobiety z niepełnosprawnościami, kobiety romskie, kobiety należące do społeczności LGBTI, uchodźczynie i migrantki oraz kobiety zagrożone wykluczeniem społecznym;
 3. podkreśla znaczenie sygnału politycznego wyrażonego powołaniem składu Rady do spraw równości płci; stwierdza, że specjalny skład Rady do spraw równości płci umożliwiający regularne posiedzenia i debaty ministrów i sekretarzy stanu odpowiadających za równouprawnienie płci wzmocni uwzględnianie aspektu płci w przepisach unijnych oraz dialog

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

i współpracę pomiędzy państwami członkowskimi, wymianę najlepszych praktyk i przepisów oraz zdolności przygotowania wspólnych odpowiedzi na problemy ogólnounijne, a także przyczyni się do zmniejszenia przepaści między państwami członkowskimi i harmonizacji ochrony praw kobiet i równości płci w Europie przez podejście interseksjonalne;

4. podkreśla, że specjalny skład Rady do spraw równości płci może stanowić kluczowy element pozwalający na odblokowanie negocjacji w sprawie głównych dokumentów związanych z równością płci, takich jak ratyfikacja konwencji stambulskiej, przyjęcie dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płci wśród dyrektorów niewykonawczych spółek, których akcje są notowane na giełdzie, i odnośnych środków (dyrektywa w sprawie kobiet w zarządach) oraz dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (dyrektywa w sprawie przeciwdziałania dyskryminacji), a także na przyspieszenie innych kwestii związanych z płcią, które należy rozwiązać w nadchodzących latach, takich jak dodanie przemocy ze względu na płeć do wykazu europejskich przestępstw oraz przyjęcie przyszłej dyrektywy w sprawie przemocy ze względu na płeć;

5. wzywa Radę i Radę Europejską do powołania składu Rady do spraw równości płci, aby ułatwić uwzględnianie aspektu płci we wszystkich strategiach politycznych i przepisach unijnych;

6. wzywa Radę Europejską do stanowienia kwalifikowaną większością głosów i zmiany wykazu składów, w jakich obraduje Rada, zgodnie z art. 236 TFUE i art. 2 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady;

7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.
